

בתי המשפט

בית משפט השלום תל אביב-יפו
 בש"א 185147/03
 בש"א 185148/03
 בש"א 185181/03
 בפני: כב' השופט טל שחר
 תאריך: 31/12/2003

בעניין: ליבני אנת

המבקשת

נגד

1. ברק נעמה
2. שירי דוכנר
3. ביטרן יעקב

המשיבים

נוכחים: המבקשת וב"כ המבקשת: עו"ד אביב אילון
 המשיבים 1–3 וב"כ המשיבים: עו"ד נועם לאור

פרוטוקול

(הפרוטוקול מנוהל בשלושת הבקשות האמורות, במאוחד, ויתויק בבש"א 185147/03).

ב"כ המשיבים: מצהיר שאני מייצג את שלושת המשיבים כאחד.

בתי המשפט

בשא 185147/03

בית משפט השלום תל אביב-יפו

בש"א 185148/03

בש"א 185181/03

תאריך: 31/12/2003

בפני: כב' השופט טל שחר

בעלי הדין: אנו מצהירים כי מעולם לא נפגשנו, וגם לא במי משני מפגשי חברי הפורום המתוארים בתצהירים.

ב"כ הצדדים והצדדים:

לאחר בירור מקדמי ובהמלצת בית המשפט, ומבלי להודות בעובדה או בטענה כלשהו, וכדי להחזיר את השלום לשרור בין הצדדים, הן בעולם הממשי והן (במידת האפשר) גם בעולם הוירטואלי של אתרי האינטרנט, אנו מסכימים כי יינתן צו הדדי שיחייב את כל בעלי הדין בשלוש הבקשות המאוחדות, ואשר לפיו מתחייבים בעלי הדין וכל אחד מהם הדדית כי לא תבוצענה על ידם או על ידי מי מטעמם כלפי הצד האחר או כלפי קרובו של הצד האחר או כלפי מי מטעמו של הצד האחר, אמירות ופעולות, מעשים ומסרים, בין בעל פה ובין בכתב, בין טלפונית ובין באמצעות אתרי אינטרנט או במשלוח הודעות בדרך כל שהיא, אשר יש בהם כדי להוות הטרדה, הטרדה מאיימת, איום, הצקה, העלבה, הוצאת לשון הרע, פגיעה בפרטיות, או בפגיעה בשלוות חייו של האחר, או מעקב מטריד כלפי האחר במקום פיזי כלשהו.

הצדדים מתחייבים להימנע מפניה באינטרנט לצד האחר, כל אימת שניתן לדעת כי מאחורי כינויו של הנמען באינטרנט עומד מי מבעלי הדין הנוכחים.

מובהר, כי כל החיובים וההתחייבות דלעיל, אינם נועדים לחול ביחסים שבין המשיבים 1 עד 3 לבין עצמם.

מבקשים לאשר הסדר מוסכם זה ולתת לו תוקף של צו הדדי למניעת הטרדה מאיימת, כשכל צד ישא בהוצאותיו ובשכ"ט עורך דינו.

בתי המשפט

בשא 185147/03

בית משפט השלום תל אביב-יפו

בש"א 185148/03

בש"א 185181/03

תאריך: 31/12/2003

בפני: כב' השופט טל שחר

החלטה

מאשר הסדר מוסכם זה ונותן לו תוקף של החלטה.

בהסכמת הצדדים, לא יהא צו להוצאות ולשכ"ט עו"ד.

יש להניח ולקוות שהצדדים ישכילו להקפיד על מילוי ההסדר המוסכם, הן בעולם הוירטואלי בו הם ממשיכים לגלוש, אם כך ימשיכו, והן בעולם הממשי והמציאותי.

לא למותר לציין כי הנחה ותקווה זו מובעות, שכן התיעוד המצורף לכתבי בית דין מלמד לכאורה שלא אחת נחצו הקווים שבין העולם הוירטואלי הזה לבין העולם הממשי, באופן שהוליד את הגשת הבקשה, ואולי לא בכדי.

בעלי הדין נחנו, כמופגן בפרי עטם בעולם הוירטואלי, בכישורים מילוליים של עברית צחה ושל יכולת אינטלקטואלית לא מבוטלת, אלא שלמרבה הצער נעשה בכישורים אלה שימוש נמוך מבחינת רמת הכתיבה וההתפלשות במדמנה – גם אם וירטואלית – שאינה מוסיפה להם כבוד.

זאת, מכיוון שנחזית חריגה ממשית מעולם הפנטזיות המיניות ומעולם הכתיבה החופשית הוירטואלית, הן אל כתיבה מעליבה ופוגענית בעלת מסרים מאיימים ומביישים, והן אל הצעות מטרידות לתוך העולם הממשי, והכל "בזכות" העובדה שבכתיבה נחשפים פרטים אמיתיים של נמענים ושל כותבים, וכשמדובר בפורום שטרם להפגש פנים אל פנים פעמיים, הגם שבעלי הדין הנוכחיים הצהירו בפתח הדיון דהיום שהם עצמם לא נכחו במפגש פנים אל פנים זה.

בתי המשפט

בשא 185147/03

בית משפט השלום תל אביב-יפו

בש"א 185148/03

בש"א 185181/03

תאריך: 31/12/2003

בפני: כב' השופט טל שחר

נראה איפה שהפרטים המזהים נשאבו מפי אחר, והדברים הם בבחינת היינו הך, ועובדה היא שפרטים אמיתיים כמו שמות הוריי המבקשת מופיעים בטקסטים, ולא בהקשר מחמיא או משמח, על פניו.

לא בחופש הביטוי עוסקת הפרשה הנוכחית ואף לא בחופש הפיתוי, אלא בחציה בלתי רצויה של הגבול בין מותר לאסור, בין כתיבה לגיטימית לבין הטרדה ואיום משתמעים.

תמהני גם על הנהלת הפרוורם, אשר בניגוד לכללי ההתנהגות וכללי הכתיבה בפרוורם, המצוטטים בכתבי בית דין שבפני, התירה כתיבה חוזרת ונשנית באופן כה מעליב ובמסר מיני בוטה ומכוער כל כך, לרבות תיאורים של אונס קבוצתי שיבוצע תוך ביזוי הקורבן המיני והשפלתו, ולרבות העלבות גופניות וצורניות בין הכותבים, פירוט התנהגויות מיניות מבזות, וכיוצא באלה כתיבות של שפל מדרגה שהנייר לא סובלם וגם המדיה הוירטואלית מכערת פניה בהם.

נראה שאיש מהצדדים לא נקי כפיים בענין זה, הגם שאין להשוות כמותית ואיכותית, בלשון סגיי נהור, את אלה שמצד המשיבים לאלה שמצד המבקשת.

ב"כ המשיבים, בלשונו העשירה והצחה, ניסה להותיר את הפרשה הנוכחית במישור העולם הוירטואלי גרידא. לו כך היה הדבר – היה הענין מסור אך ורק לחובת הצנזורה של הנהלת הפרוורם, בהתאם לכללי הכתיבה הנאותה בפרוורם. אך בפועל, דווקא משום שבעידודה או ביוזמתה או בהסכמתה או בידיעתה של הנהלת הפרוורם קוימו שני מפגשים של גולשים בפרוורם ספציפי זה, ודווקא משום שפרטים מזהים

בתי המשפט

בשא 185147/03

בית משפט השלום תל אביב-יפו

בש"א 185148/03

בש"א 185181/03

תאריך: 31/12/2003

בפני: כב' השופט טל שחר

אמיתיים נחשפו בפורום, בכתובים, ברחל בתך הקטנה, לעין כל, וכשהמסר של חלקם הוא אכן לכאורה מאיים או מטריד או מציק או משפיל, כי אז לא בהצגת "המלט" עסקינן, ולא בתחרות ספורט טהורה עסקינן, אלא בפלישה בלתי ראויה ובלתי רצויה של העולם הוירטואלי לתוך העולם המציאותי.

משכך הוא, חובה על הגולשים לציית לחוקי העולם הממשי, שגם כך חלים חלק מהם על תוכן הגלישה באינטרנט, כהלכה הפסוקה, וברור שהחוק פורש את כנפיו על מקרים כגון אלה, בהם לא הדמויות הוירטואליות שחות זו עם זו בעולם וירטואלי דמיוני גרידא, אלא משחושפות הן פרטים אמיתיים על הנמענים או על הכותבים, ומשמתקיים לכאורה חשש שמא מתבצעת גלישה תרתי משמע לעולם הממשי ולעבר האסור בחוקיו, כי אז אין לטעון שהחוק למניעת הטרדה מאיימת אינו חל על מקרה שכזה, או כי לא להגנת תכלית חקיקתו יכולה המבקשת להיזקק.

המטרה וההגדרות שבסעיפים 1 + 2א' לחוק לניעת הטרדה מאיימת תשס"ב-2001 נועדו, שלא כטיעון ב"כ המשיבים, לא רק למקרה הקיצוני והחמור של פגיעה בגוף או של חשש מפגיעה בגוף, אלא גם למקרים האחרים של פגיעה בשלוות חיים, בפרטיות, בחירות ובזכאות שלא להיות מאוים איום כלשהו.

לכן גם הצקה, התחקות מטרידה, חדירה לפרטיות, חשיפת פרטים אישיים – גם הם חלק מהחזות והתכלית שלשמן נועד החוק, מה גם שבמקרה הנוכחי העילות הנטענות בבקשה אף חמורות יותר.

תוכן הכתיבה נשוא הבקשה מלמד כי הכותבים עצמם גרמו להתערטלות העולם הוירטואלי ממחלצותיו הדמיוניות, ולחשיפתו לחוקי העולם הממשי, שכן העולם

בתי המשפט

בשא 185147/03

בית משפט השלום תל אביב-יפו

בש"א 185148/03

בש"א 185181/03

תאריך: 31/12/2003

בפני: כב' השופט טל שחר

הוירטואלי אינו מאפשר לבצע בו עבירות או מה שנחזה כעבירות או עוולות על שוכני העולם הממשי.

אמרתי את כל אלה שכן לטעמי ד' האמות של העולם הוירטואלי מסתיימות במקום בו הן פולשות לד' האמות של העולם הממשי של אדם אחר.

טוב כי יזכרו זאת הגולשים שבפני בהמשך גלישותיהם הדמיוניות והממשיות כאחת.

העובדה שתחום וירטואלי זה הוא בראשיתו היחסית מבחינת הדבקת המשפט אותו, אין פירושה שמדובר בעולם פרוץ או בשטח הפקר.

יש לקוות שציות לצו ההדדי ימנע צורך בהליכים נוספים בעתיד בין צדדים אלה.

הדיון בבש"א 185147/03 ובבש"א 185148/03 ובבש"א 185181/03 – מסתיים בכך, וללא צו להוצאות.

ניתנה היום ו' בטבת, תשס"ד (31 בדצמבר 2003) במעמד המתייצבים כאמור.

שחר טל, שופט